

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Tolfte söndagen efter Trefaldighet. Tema: Våra ord. Text: Mark 7:31–37.

31 Därefter lämnade han trakten runt Tyrus och gick över Sidon och sedan genom Dekapolisområdet till Galileiska sjön. 32 Man kom till honom med en som var döv och knappt kunde tala och bad att han skulle lägga handen på honom.

33 Då tog han honom åt sidan, bort från folket. Han stoppade fingrarna i hans öron, spottade och rörde vid hans tunga. 34 Sedan såg han upp mot himlen, suckade och sade: "Effata!" – det betyder: Öppna dig! 35 Genast öppnades hans öron och hans tunga löstes, och han talade tydligt och klart.

36 Jesus förbjöd dem att tala om det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare berättade de. 37 Och folk blev helt utom sig av häpnad och sade: "Allt han har gjort är gott! Han får till och med de döva att höra och de stumma att tala."

Bön: O, Herre, Herre, led du varje steg och låt ditt ljus in i mitt mörker skina! Låt mig få vattna någon åkerteg, av solen bränd och färdig att förtvina!

Låt mig få säga vad du vill ha sagt, och välj du själv åt mig den rätta stunden! Ge du på hand och fot och läppar akt, men framför allt ge akt på hjärtegrunden! Amen.

Den här söndagen har temat *Våra ord*, vilket leder våra tankar till vad vi säger. Men vår text handlar om vad Jesus gör. Folkkyrkans nyaste handbok har ändrat temat till "Jesus – vår helare", och det passar bra just till den här årgångens text. I dagens predikan börjar vi med att tala om hur Jesus botar, men vi ska också granska oss själva och vår andliga dövhet. Och så ska vi till sist säga något om hur vi kan prisa Jesus för hans ord och verk.

1. Hur botar Jesus?

Vår text följer efter en resa som Jesus gjorde med sina lärjungar. Han hade gjort en utfärd till trakten runt Tyrus, en stad på Medelhavets

kust i det som kallas Fenicien, alltså utanför judarnas område. Där hade han önskat vara i fred, för i Galileen var han hårt ansatt av människorna. Men han ansattes av en ovanligt envis kvinna som bad honom bota hennes dotter, som var besatt av en oren ande. Jesus var å sin sida hård mot kvinnan, men eftersom hon var så envis botade han hennes dotter. Det märkliga är att han botade henne fast han först säger att han inte är sänd till andra än till de förlorade fåren av Israels hus (enligt Matt 15:24).

I det här fallet betonar Jesus att vi ska vara angelägna att vända oss till honom i all vår nöd, och att vi inte ska ge upp. Det kan dröja innan han hjälper, men han kastar inte ut den som kommer till honom.

När han sedan kommer tillbaka till sina hemtrakter möts han åter av en massa människor. Bland dem finns också en som var döv och nästan stum. Han förs fram till Jesus och man berättar hur man tänker sig att han ska bota honom, nämligen med att lägga sina händer på honom.

Jesus möter igen en gång den fördärvade skapelsen, som synden har förstört. Då han möter sjukdom och lidande är det en del av den kamp mot djävulen som han kom för att utkämpa. Och han vann!

Den här gången botar Jesus på ett konstigt sätt, inte som människorna tänkte sig. Han stoppade fingrarna i mannens öron, och spottade och rörde vid hans tunga. Så sa han ett ord som Markus har lämnat översatt: det arameiska ordet *Effata*. Men Markus översätter det sen. Ordet betyder Öppna dig!

Här ger Jesus en signal åt oss hur Gud handlar med oss. Han använder yttre medel som han vill att vi ska använda.

Jesus stoppar sina fingrar i den döves öron. Han visar att det är i öronen som det avgörande sker. Våra öron är tillstoppade på grund av vårt naturliga tillstånd. Vi vill inte, och vi kan inte höra.

Våra öron måste öppnas utifrån. Det är den Helige Ande som ska öppna för att vi ska förstå och börja höra. I Rom 10:17 får vi veta att tron kommer av predikan och predikan genom Kristi ord. Egentligen står det att tron

kommer av *hörande*. Öronen är alltså väldigt centrala för att det andliga livet ska födas och bestå. Det betyder inte att vi inte skulle behöva läsa Guds ord själva, men hörandet är centralt.

Att Jesus använder sina fingrar och sitt spott för att bota den döve ger en viktig undervisning. Varför inte bara med ord? Vi har ju talat om hur mäktigt Kristi ord verkar.

Här finns en stark varning för svärmeri. När vi väntar på Guds handlande tänker vi ofta på en andlig kraft som bara finns där, en kraft som vi bara känner fast vi inte ser den. Men Gud har valt att handla med oss med yttre ting.

Han förmedlar sitt ord till oss genom predikan, yttre ord. Han kommer med dopets välsignelse i vatten. Han kommer med nattvardens välsignelse i bröd och vin. Han tänker på att vi har en svag tro. Vi behöver något fysiskt att gripa tag i. Att få evangelium genom yttre medel är en stor gåva.

När den döve blivit botad börjar han tala klart och redigt. När Anden öppnar våra öron för Ordet föder det liv. Den döve var nästan stum. Ofta är det så att den som inte kan höra inte heller kan lära sig tala. Den som inte har fått liv genom Anden har inte heller något att föra vidare. Efter att Jesus hade öppnat den döves öron började han och allt folket prisa Jesus för hans frälsning. Vi ska återkomma till det men först ska vi utveckla det här med vår andliga dövhet.

2. Vår andliga dövhet

Varför förbjöd Jesus folket att tala om hur han botat den döve? Så gjorde Jesus många gånger när han botade. Men det hjälpte inte. Budet om honom gick ut som en löpeld.

Jesus förbjöd dem att berätta för att hans tid ännu inte hade kommit. När massorna greps av euforin, att de hade fått en stor profet, ville de göra honom till kung, en jordisk kung. Men det var inte för det Jesus kom. Han kom för att söka upp och frälsa det förlorade, för att öppna vägen till himlen.

I Mark 4 berättar Jesus liknelsen om såningsmannen. Då frågar lärjungarna Jesus om liknelserna. Han säger att lärjungarna får del av

Guds rikes hemlighet, men att folket inte skulle förstå det. Han hänvisar till Jesaja, där Gud undervisar om förstockelsen (6:9–10):

Ni ska höra och höra men inte förstå, och ni ska se och se men inte fatta. Förhärda detta folks hjärta, gör deras öron döva och deras ögon blinda, så att de inte ser med sina ögon eller hör med sina öron eller förstår med sitt hjärta och vänder om och blir botade.

Vi människor är döva av födelsen när det gäller att lyssna till Guds ord. Vi är så att säga födda med ryggen åt Gud, så att vi inte reagerar när han talar till oss.

Kära vänner, hur är det i vår tid? Det predikas mycket i dag, men det mesta tycks inte ha någon verkan. Visserligen är det så att det också predikas en massa strunt, snömos utan betydelse, eller direkt falsk lära. Se upp för att lyssna till sådant! Det kommer inget gott av det. Man kan inte vänta att det ska växa druvor på törnbuskar.

Det predikas också rätt och gott här och var, i ande och sanning. Ändå verkar det mötas av döva öron. Vi är ett förstockat folk. Vi har hörande öron, men hör inget. Vi är andliga döva.

Vår tids människor vill inte förstå Guds ord. Då han talar i sin helighet tycker man att han är dömande och orättvis. Man kan inte ta emot tanken att man skulle förtjäna straff för sina synder, i synnerhet inte att man skulle förtjäna en evig förtappelse. När han talar i nåd, tror man att hans godhet beror på något man har gjort sig förtjänt av. Då vi är döva och inte lyssnar till vad han säger gör vi oss i stället egna uppfattningar om Gud.

Också fastän vi vandrat med Jesus hotas vi av dövhet. Världens buller hotar att göra oss döva för evangeliet. Många gånger anklagar vi Gud för att han inte tycks bry sig om oss, och vi ser inte hur stora välgärningar han strör över oss. Vi skulle så gärna kommendera Gud och bestämma hur han ska göra. Men han väljer själv sitt sätt att hjälpa oss och han bestämmer tidpunkten.

I dag väntar sig många människor att Gud är en lyckoautomat. Det är hans sak att ge oss välsignelse när vi går i kyrkan. Det är han som ska ge glans över bröllopet och ge oss fest när

ungdomarna konfirmeras. Och blir vi sjuka är det Guds sak att göra oss friska, så som vi ber om. Vi ser det mer eller mindre som en självklarhet att Gud ska ge oss det vi ber om. Men har han inte lovat det? Jo, han har gett oss härliga löften att höra oss när vi ber i Jesu namn. Men han ger oss det som är bäst för oss och inte alltid just då när vi vill det. Det är inte Gud som är döv. Det är vi som är döva.

När Gud handlar annorlunda med oss än vi ber och väntar oss är också det en del av hans plan. Han måste avslöja vår egen andliga dövhet. Han måste böja oss djupare för att få oss att inse att vår egen kraft är för svag, att vi ska sluta titta på oss själva och i stället lita fullt på Jesus.

Människorna som kom till Jesus med sina sjuka och döva jublade över att han var mäktig att bota. Men de såg inte att han i första hand kom för att frälsa från synden. Därför var de förvirrade när Jesus försäkrade syndernas förlåtelse till en lam man som de förde till honom i stället för att bota honom fysiskt. Synden är en mycket allvarligare sjukdom än de yttre kroppsliga sjukdomarna någonsin är. En kroppslig sjukdom kan leda till kroppslig död, men synden leder till evig död, helvetet. Och det var för att vi skulle slippa helvetet som Jesus kom till oss.

Därför är vår andliga dövhet ytterst farlig. Kanske Gud måste avslöja att vi går med ouppklarade synder som han vill att vi ska lyfta fram och bekänna. Kanske du kämpar med ditt dåliga humör, att du misslyckas i dina relationer på jobbet, i familjen eller med granarna. Eller kanske du pinas av att du varit otrogen i ditt äktenskap, eller dras till horeri med Internetporr när ingen ser det, eller är slav under begär efter droger. Du vet mycket väl att det inte passar för en kristen, men du har inte gjort upp med det inför Gud.

Käre vän, sörjer du över din oförmåga och din synd ska du veta att också den synd som du kämpar mot och sörjer över blev borttagen och förlåten den stund när Jesus dog för dig på korset. Det är allvarligt med syndens makt över oss. Den är så allvarlig att den krävde att Jesus måste lida döden på korset. Han skulle inte ha behövt göra det om du hade klarat av att reda upp det själv och leva rent och heligt.

Men eftersom han såg dig i din svaghet, i den djupa dyn, därför kom han till världen och gav sitt liv för att du skulle få leva, befriad från slaveriet under synden.

Min vän: Jesus stoppar sina fingrar i dina öron för att få dig att höra att han uppfyllde lagens krav, han sonade din och hela världens synder i sin död. Din synd är förlåten, han är din rättfärdighet! Hör, så får din själ leva!

3. Den rätta lovprisningen

Därför ska vi prisa Jesus! Och vi ska inte gömma undan vår lovsång, utan sjunga ut! Det är inte en lovsång över vår egen förträfflighet, eller för att vi har lyckats så bra, utan en lovsång till Gud för hans nåd och barmhärtighet. Det är ett vittnesbörd om Guds stora under: frälsningens gåva.

Den här lovsången skiljer sig radikalt från den gamla människans jämmer och klagan över allt eländigt. Den är ett vittnesbörd om vad Jesus har gjort för oss. Hur är det med de människor som du umgås med i din vardag, har de hört det här vittnesbördet från dina läppar? Är det som med mannen i vår text och folket runtomkring, att de inte kunde hålla tyst, utan måste berätta om Jesus?

Du känner kanske att du inte har någon kraft och ingen förmåga att berätta om Jesus. Men glöm inte, att du kan vara ett vittne också genom ditt sätt att vara. Att vara en vän, som bryr dig om din nästa, att vara en spegel av Jesus för människorna som möter dig. För världens människor kan det vara fränstötande med en som ständigt har Jesus på läpparna men vars liv talar något helt annat. Har din vän inget förtroende för dig betyder det ingenting vad du försöker säga. Men har din vän förtroende för dig, kan budskapet gå hem den stunden när Gud ger dig det rätta ordet.

Kom ihåg: Det är inte din egen kraft som ska göra dig till ett vittne. Vänd blicken bort från dig själv och se på Jesus! Håll dig nära honom, ha hans ord rikligt i ditt hem, var ständigt tillsammans med honom i bön, och försumma inte att besöka gudstjänster där vi samlas i hans namn tillsammans med vänner och hör evangeliet förkunnas rent och klart, och där Jesus kommer till dig i sin nattvard för

att styrka dig med syndernas förlåtelse i fysisk form. Då sätter Jesus sina fingrar i dina öron och föder den lovprisning som inte kan stanna inom dig, utan som måste ut för att välsigna andra. Amen.

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.